

RENAȘTEREA

Trecut în registrul special dela Tribunalul Cluj, Secția I, sub Nr. 1—1945.

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul: parohii cl. I 20.000 Lei parohii cl. III 15.000 Lei
cl. II 18.000 Lei particulari . . 15.000 Lei

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinowski Nr. 18.

VALOAREA SACRIFICIULUI

Rândurile de acum ne-au fost ocazionate de-o discuție publică cu un „om liber“.

Fără a fi un ateu convins, era mai degrabă un limbuto, crescut în școala modernă a persiflărilor cu și fără rost. Un tânăr ca mulți tineri și bătrâni cu minte nevrâsnică, din vremea noastră.

Discuția s'a legat în jurul valorii sacrificiului. Tânărul compara pe Gruia lui Novac cu Sf. Gheorghe. Și-mi spunea, cu patos răutăcios, că el se „închină“ memoriei lui Gruia lui Novac și desfide pe cei ce se închină prezumtivului Sfânt Gheorghe creștin.

— „Părinte, îmi zicea, oare Gruia Novacul nu și-a sacrificat viața întreagă. N'a avut un „ideal“ pentru care a depus efortul unei vieți întregi. Nu merită el mai multă stimă, decât „sfântul“ D-tale?“

Și alătura de Gruia lui Novac nu s'ar putea naște o sectă a închinătorilor acestuia, care după 2—3 decenii ar putea constitui o religie?

*

Obişnuiesc să-mi țin cumpătul înaintea impertinenței, ori de unde ar veni ea. Mai ales din două motive: 1. Înaintea oamenilor am de ispășit impertinențele mele de eri și 2. fiindcă practic am observat că pe gânsaci nu trebuie să-i flueri când se umflă și-și arată arama.

De aceia la început i-am admirat „tânărului“ în cuvinte sincere ideea de a crea o sectă a lui Gruia Novacul sau a „novacilor“ și „spirituala“ imaginație de a compara pe pseudo-haiducul legendar, cu Sfântul Gheorghe.

Mărturisesc că puțină simpatie nu-mi lipsea când făceam acest lucru. Fiindcă cred, și mărturisesc fără înconjur, că nu atât „tineretul“ și „generația“ de azi sunt rele, — cum se spune de

obicei — ci socotesc vina împărțită, cel puțin egal, între tineret și educatori.

Educatorii trebuie să-și facă bine socotelile când acuză pe proprii lor educați de cruzimi în gând și faptă; de desinvoltură și meschinărie, față de orice ideal transcendent, fiindcă o mare parte din purtările „generației“ de azi isvorăsc din „exemplul“ educatoriilor, care foarte des predică ceiace nu fac, pretind ca alții se creadă în ceiace ei însuși nu cred.

Cu puțină bunăvoință forțată, am continuat deci discuția cu incidentalul meu neo-sectar al lui Gruia Novacul.

— „Cred dragul meu, ca și D-ta, îi spuneam, că viața este, cu sau voia noastră, o nesfârșită istorie de renunțări la idealurile sau trebuințele noastre individuale. Cred, ca și D-ta, că suma acestor: „doresc, dar nu pot“ constituie istoria vieții fiecărui pământean. Cred asemenea că astfel pătimind fiecare, putem spune că suntem în felul nostru, sacrificați.

Sacrificiul este viața noastră de renunțări și în consecință nota comună a fiecărui om, este sacrificiul, renunțarea, privațiunea.

Cred, dragul meu, că unii oameni, prin comparație cu animalele, au glas de sopran pe când alții sunt taciturni și sobrii ca ursul păduratic.

Oamenii cu glas de sopran, au apucăturile specifice vrăbiiilor cu care ancestral se înrudesc la glas, și ciripesc cu sau fără rost, ziua întreagă. Profită de frumusețea fiecărei flori cu desinvoltura și inconștientă a celuiș cioc ca și de resturile din colțul grajdurilor. Nu deosebesc nici mirosul florii nici simplitatea gunoierului. Ei caută, caută viața întreagă un singur lucru: „noutatea“, grăuntele trebuitor mai puțin minții decât nesătulului lor stomah.

„Taciturnul păduratic, cu glas grav, nu vorbește decât cu motiv precis, când are ceva, când e supărat sau e vesel.

Așa înțelege el rostul gurii lui, și oamenii sau fiarele *iau aminte* când îi aud glasul.

„Nu vreau să jignesc cu nimic nici tinereța nici susceptibilitatea D-tale, dragul meu. Dar vreau să-ți dovedesc, logic, și în termenii atât de plăcuți discuției D-tale, că *în domeniul sacrificiului există o exarhie*, o gradatie și în ceiace privește *motivul sacrificiului*, cât și în ceiace privește *felul, forma sau conștiința actului de sacrificiu*.

Că în consecință în *catalogarea actelor* de dănuire, intervine un *proces de evaluare obiectivă*, care stabilește că un sacrificiu, este mai de preț decât altul.

Morala intervine mai la urmă, când *valorifică practic aceste rezultate, spunând că un sacrificiu, care a adus după sine o binefacere pentru semenii, sau un rău, este mai de preț sau de urgisit*.

Și pentru că D-tale, nu-ți place morala, nici nu voi face această ultimă cântărire calitativă cu incursiuni în viața practică.

Pentru cele dintâi catalogări însă mă folosesc de propria d-tale comparație: Sf. Gheorghe—Gruia lui Novac.

După câte îmi amintesc din legendă, vestitul Gruia nu era deloc certat cu crășmele, cu banii altora, cu capetele turcilor. Legenda, care îl mai laudă abia prin șezători nu spune că eroul ar fi ținut vreodată coarnele plugului, ci din contră, în afară de paloș, nu s'a vrednicit niciodată cu alta unealtă.

O fi bun paloșul la vremea lui. Dar ca să crezi că o întreagă viață de om este făcută ca să haiducești pe colnice, să dormi la crășme cu vin vechiu și să-ți potolești aleanul pe grumaze de arapi, e tare greu.

Dacă ar exista „un destin“ de slugă și altul „de domn“, am subscrie ceiace vrei să-mi lauzi D-ta la Gruia Novacul.

„Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la mine nu va flămânzi, și cel ce crede întru mine nu va înseta niciodată.“

Ioan 6, 35.

Dacă însă, după cum singur spuneai, toți suntem *datori* cu un sacrificiu, Gruia al D-tale, a sacrificat capetele turcilor, buțile cu vin vechiu din prisașile altora și și-a dat duhul, când nu l-o mai ținut curelele îndestulării.

Alătura de „eroul“ d-tale, nici nu-mi permit o comparație cu Sf. Gheorghe.

E adevărat că despre Sfântul Gheorghe nu mai vorbesc „legende“ actuale. Printr'o miope tendențioasă a fost trecut la rebut. Fără a fi făcut alta politică, decât *politica mântuirii tuturor, de toate relele*, el este categorisit de D-ta și alții ca neactual și prezumtiv *suferă* hula nemeritată.

Sf. Gheorghe, tinere dragă, și-a ales ca țel al vieții, *ca motiv al sacrificiului propriei sale persoane: ideea mântuirii neamului omenesc*.

El a voit pentru sine sacrificiul ca să fie exemplul viu viitorimii. Credea și mărturisea pe Hristos pentru sine și pentru toate veacurile; și ca să întărească aceasta credință cu fapta, nu s'a lipsit pe sine de nici o impilare.

Idealul lui era mântuirea întru Hristos, adică *mântuirea întru legea dragostei, înfrățirii, și dreptății*.

Pentru el, Hristos era chipul desăvârșirii, pe care urmându-l, dobândim viață veșnică.

El știa că sacrificiul vieții sale întărește și adevărește că viața de aici și de dincolo trebuie să fie dragoste, frăție și dreptate.

Sf. Gheorghe prin har și prin voința sa s'a desăvârșit și *a făcut din sacrificiul vieții, metodă pentru desăvârșire*.

A armonizat în gând și faptă intenția cu idealul și ne-a arătat peste veacuri *ca om fiind, poți deveni, printr'o înțeleaptă economie a trăirii tale, Sfânt, adică „fiu“ plăcut al lui Dumnezeu*.

Și ca să te convingi, în sfârșit, că totul este adevărat după

cum și-am spus, citește judecata istoriei.

Pe când timpul, cel mai obiectiv judecător din lumea aceasta, ruginește desfigurând în uitare chipul lui Gruia Novacul „eroului” d-tale, Sfântul „meu” crește cu puteri telurice, dincolo de veac și aprinde în fiecare generație „sori” de idealuri în mii și milioane de suflete.

Există deci în gama sacrificiilor o erarhie și după cum acelaș bob de cărbune poate deveni diamant sau cenușe, ai de ales, dragul meu, între un destin de haiduc și unul de sfânt. Alegerea este în mâna noastră, judecata de valoare însă o face: pentru pământeni istoria, și pentru vecie, Dumnezeu.

Părintele GHEDEON

PREOTUL-PAROH

Dacă „parohia este comunitatea bisericească a credincioșilor, clerici și mireni, cari susțin, cu mijloacele lor materiale și morale, una sau mai multe biserici, cu așezămintele și personalul lor”,¹⁾ apoi Preotul-Paroh este conducătorul de drept și de fapt al acestei comunități.

Și dacă scopul parohiei este „a susține, întări și răspândi credința Bisericii Ortodoxe și a lucra astfel ca toți credincioșii să viețuiescă în conformitate cu învățăturile acestei credințe, în deosebi cercetând Sfânta Biserică și Sf. slujbe dumnezeiești, împărtășindu-se cu Sfintele Taine și îndeplinind faptele milei creștinești, precum și de a întreține și ajuta biserica, pe slujitorii și așezămintele ei și a purta grijă de toate nevoile parohiei”,²⁾ apoi Preotul-Paroh este organul prim prin care se execută toată lucrarea ce urmărește atingerea scopului parohiei.

Preotul-Paroh este imputernicitul Centrului Eparhial, care — sub controlul Protopopului respectiv — aplică pe teren toate dispozițiile date de Centrul Eparhial. „El este conducătorul oficiului parohial” (art. 33 din Statut). În această calitate, „Parohul îndeplinește toate treburile parohiale împreună cu: 1) adunarea parohială, 2) Consiliul parohial și 3) epitropii parohiale, în conformitate cu normele în vigoare și cu aprobarea Consiliului Eparhial și Episcopului” (art. 36 din Statut).

Preotul-Paroh este mintea care conduce și inima care însuflețește comunitatea creștină organizată: parohia. Nu lucrează singur, dar el este, el trebuie să fie sufletul parohiei, atât

pe plan administrativ și cultural, cât și plan economic.

1. **Pe plan administrativ:** Parohul trebuie să-și aibă parohia organizată după Statutul pentru org. Bis. Ort. Române și după directivele generale ale Centrului Eparhial, care concepe ordinele și care le difuzează fie prin Centrul protopopesc, fie direct. Adunarea parohială, Consiliul parohial, Comitetele parohiale (unde e cazul) și Epitropii parohiale — aceste organe reprezentative și executive aparținătoare parohiei și în fruntea cărora stă Parohul — trebuie să-și cunoască bine atribuțiunile, ca să-și poată executa cu punctualitate lucrarea. Parohul trebuie să fie asemenea Căpitanului de vapor care concentrează în sine toată grija și toată răspunderea. Cu ochii neclintii la țărnul indicat de farul ce-l luminează calea pe marea involburată, Căpitanul de vapor stă la cârmă, urmărind ținta spre care aleargă și verificându-și neconținut organele din echipaj cu care colaborează la conducerea vaporului. Fără această legătură și fără conducerea atribuțiunilor, se produc defectiuni, care umplu de îngrijorare pe călători și pot expune la primejdii nebănuite nava și pe cei aflați în ea: conduși și conducători. Un șurub slăbit, dar neobservat la vreme, o mică spărtură în fundul vaporului — imperceptibilă la început — pot pregăti un naufragiu, dacă cei însărcinați cu conducerea nu se identifice cu rostul ce au, — fiind pururea atenți la exercitarea funcțiunii lor.

Ca să-ți dai seama de cum este administrată o parohie, mergi de vezi cancelaria parohială. Aci este voința. Aci este toată mașinăria. Aci este cabina Căpitanului de vapor, — ca să prelungesc asemănarea. Din modul cum este organizată și cum

funcționează cancelaria parohială, îți poți da perfect de bine seama, dacă Parohul este un bun administrator sau nu, dacă legăturile cu centrul protopopesc și cu Centrul Eparhial sunt normale sau nu, dacă la cârma treburilor unei parohii stă un om de ispravă sau un om de nimic, dacă parohia poate sau nu nădăjdui a-și atinge scopul pe care i l-a fixat Statutul. Chiar o grăbită privire prin scriptele parohiei îți arată realitatea administrativă a parohiei. Cancelaria parohială îți dă imaginea adevărată a realității administrative dintr-o parohie. N'are importanță unde funcționează cancelaria (în casa Preotului, în casa parohială sau într-o casă particulară), ci modul cum este organizată și cum funcționează. Ca într-o oglindă vezi, cercetând cancelaria parohială, cu ce fel de Paroh ai a face în ce privește latura administrativă, care are importanța ramei în care urmează să așezi un portret, sau al glastei, în care urmează să sădești o floare, sau al casei cu pereți și camere, în care urmează să trăiască niște persoane, sau al grădinii împrejmuită frumos și împărțită în tarlale și straturi, unde urmează să se semene anumite semințe. Latura administrativă dă cadrul în care urmează să se desvolte viața bisericească, viața creștină, viața cea după voia lui Dumnezeu, viața de comunitate creștină, — care aparține preocupărilor de ordin cultural.

Și nu numai cancelaria parohială, dar mai ales modul cum este întreținută Biserica în interior și exterior, curtea Bisericii, cimitirul parohiei, casa parohială și chiar casa proprie, toate acestea dau la iveală vrednicia sau nevrednicia Parohului din punct de vedere administrativ.

2. **Pe plan economic:** Orice parohie are de administrat bunuri materiale: mobilitare și imobiliare. Acestea pot fi multe sau puține. Dar sunt. Și fiind, ele trebuiesc bine și cinstit chivernisite. Bunurile materiale nu pot fi ignorate, ci dimpotrivă: sporite și spre folosul Bisericii folosite. Și ca să mă întorc la asemănarea de mai sus, voiu spune că un vapor nu poate înainta pe mare către țărnul urmărit, de nu va avea carburanții necesari (benzină, ulei etc.). Parohul, conștient de rolul său, nu numai va păstra cu sfințenie bunurile materiale moștenite dela

înaintași, dar se va sili să le înmulțească, nu spre a face scop din ele, ci mijloc de înaintare spre cele strict spirituale.

Parohia nu este o abstracțiune, ci o comunitate creștină cu nevoi și materiale și spirituale. Parohul trebuie să se îngrijească și de nevoile materiale. Aceste preocupări îl situează în rolul Martei din Evanghelle, al Martei pe care Mântuitorul n'a condamnat-o, ci, dimpotrivă, El însuși s'a împărțit din osteneala ei la masa unde fusese poftit. Parohul cu grijă de Biserica și parohia sa nu va cunoaște pregetul în a îmbunătăți situația materială a Bisericii, folosind numai calea creștină în agornisirea și chivernisirea bunurilor materiale. Mulțumindu-se pentru sine numai cu atât cât îi acordă legea drepturi materiale din bunurile parohiei, Parohul administrează la lumina zilei — în auzul, văzul și știrea tuturor — orice bun material al Bisericii, neamestecând și neconfundând niciodată nimic din ce este bun al Bisericii cu ce este bun al său personal. Creștinismul este trăire pe pământ după voia lui Dumnezeu din cer. Parohul trebuie să concretizeze acest adevăr, pe care să-l poată oricând întui, prin însuși modul de a chivernisi bunurile materiale ale Bisericii pe care o conduce. Parohul trebuie să fie instrumentul, unealta Domnului Hristos în administrarea averii Bisericii. Pe plan economic, Parohul trebuie să se dovedească nu numai harnic și priceput, ci și cinstit. Toate bunurile materiale ale Bisericii să poarte pe ele această pecete sfântă: *cinstea desăvârșită a Parohului*. Consiliul, Epitropia și Adunarea parohială să constate din cele mai mici acte că Parohul Bisericii este înainte de toate un om cinstit, fiindcă, deși după lege, Consiliul și Epitropia sunt administratorii bunurilor materiale, totuși conducerea în fapt o are tot Parohul, care stă în contact permanent cu realitățile materiale ale parohiei. Parohul, care nu-și chivernisește cinstit și bine bunurile Bisericii sale, își anulează nu numai rolul de paroh, dar își spușberă și toată puterea preoției sale. Mănile pătate de necinste nu mai pot frânge Sf. Agneț și nu mai pot invoca Duhul Sfânt intru prefacerea pâinii și vinului în Trupul și Sângele Domnului. Iar ochii Parohului, cari au jindul

FOILETON

Hristos în natură

Ținându-ne făgăduiala de a reproduce, din când în când, părțile luminoase, comori de gândire și simțire creștină, cuprinsă în cartea „Biserica și Viața” a I. P. S. S. Dr. Nicolae Bălan; pentru azi, dăm iubitorilor noștri cititori, o parte din cuvântarea „Hristos în Natură” ținută de I. P. S. S. în 6 August 1928 — cu ocazia sfințirii Schitului Paltinis.

Va înțelege cititorii și smeriți cerem îngăduința I. P. S. S. pentru această faptă, dar singură lipsă de spațiu ne oprește și ne silește a face prescurtări reproducerilor.

Dar precum un singur cuvânt al lui Ion Criosostomul face cât milioane de vorbe din zilele noastre, asemenea și puținele rânduri ce reproducem din cuvântarea I. P. S. S. va spune „celor ce au urechi de auzit” și ochi să citească, mai mult decât poate face umila noastră subliniere.

*

Cu sitală sau cuvântul aici în mijlocul naturii, de teamă să nu tulbur, prin cuvintele mele, solemnă, dar în acelaș timp atât de elocventă și tăcere.

Îi cer totuși îngăduința pentru ca în ziua solemnității de astăzi să-l fac mărturisirea că, pentru iubirea curată față de frumusețile ei, am așezat aici, pe această coastă a munților noștri, înștițuțiuina asupra căreia am cerut darul și binecuvântarea Ziditorului a toate.

Iubirea de natură — frumos și înălțător simțământ — pentru mine n'a izvorit dintr'un studiu de specialitate a puterilor și fenomenelor ei, ci e un dar pe care mi l-a coborât în suflet credința religioasă.

Ea, credința, m'a învățat să privesc natura ca pe o făptură a lui Dumnezeu, ca pe o minune a înțelepciunii și atotputinței Creatorului.

În această lumină a credinței privind natura, contactul cu ea, cu minunățiile ei pe cari cu atâta dărnicie le-a risipit Făcătorul pe întinsul scumpel noastre României, te răspătește cu neîntrecute binefaceri pentru sănătatea trupului, pentru veselia și înălțarea sufletului.

În afară de mângăierile credinței, rezultând din contactul cu Divinitatea, cu greu cred să existe simțăminte atât de curate și desinteresate ca acelea pe cari îți le trezește în suflet contem-

după bunuri materiale ce nu-i aparțineau, dar pe care și le-a însușit vrând să înșele pe Cel ce vede toate, nu se mai pot uita la Crucifixul dela Sf. Prestol, unde se săvârșește Sf. Liturghie. Fapta lui Iuda, cel iubitor de arginți, se reeditează în tot atâtea cazuri câți sunt parohi cari nu administrează cinstit bunurile materiale ale parohiei.

3. Pe plan cultural: Am lăsat înadins la urmă expunerea mea despre Preotul-Paroh ca factor cultural al parohiei, pentru că sunt convins că numai Parohul care face dovada unui spirit de bun organizator al parohiei și de onestitate îndiscutabilă în conducerea treburilor materiale ale parohiei, numai acela poate desvolta, în aceste cadre, o viață culturală cu adânci rezonanțe și cu salutare efecte în sufletele credincioșilor...

Pentru un Paroh cu Biserica murdară și neingrijită, cu curtea Bisericii plină de bozii și cucută, cu cimitirul înăbușit de bălării și cruci răsturnate, cu socoteli încurcate și cu avere necinstit chivernisită, pentru un Paroh cu astfel de scăzăminte cred că zadarnic se mai pun probleme culturale. Activitatea liturgică, omiletică, misionar-creștină, pastorală, didactică, cultural-artistică, socială etc. nu poate înflori în parohia unde Preotul-Paroh își neglijează treburile administrative ale parohiei, confundă bunurile sale cu bunurile parohiei și seamănă nedreptate și necinste împrejur. Și chiar dacă, datorită unor talente remarcabile, un Paroh ar și putea face să înflorească în anumite sectoare de activitate culturală, totuși - până la urmă - nici el, nici enoriașii lui nu

vor gusta din roadele activității culturale, pentru că el însuși - prin faptele lui - a strivit toate florile cu care ar fi vrut să le fălească. În cele mai multe cazuri, toată activitatea culturală rămâne numai frunze și nici un rod. Vorbesc de cazurile unde Preoți-Parohi nu conduc treburile Bisericii după Evanghelia Domnului. Creștinismul este înainte de toate ordine în suflet, ordine în viață, ordine în cele materiale, ordine în cele spirituale. Când în cele materiale ale unei parohii nu se constată ordine, înseamnă că este dezordine în cele spirituale. Și, în cazul acesta, se mai poate vorbi de preocupări culturale?

In concluzie, vreau să spun că scopul parohiei prevăzut de Statut, în art. 27, punctul a și b, nu se poate atinge decât de Parohul străfulgerat, iluminat și transfigurat de harul preoției, adică de nesecatul Izvor al harului, care este Insuși Domnul nostru Iisus Hristos, dela care am primit preoția prin punerea mâinilor arhierului, și în al cărui nume ne-am legat să conducem o comunitate creștină organizată: parohia.

Dar despre acest subiect încă vom mai scrie.

Căci, dacă pentru parohiile rurale, nu se poate vorbi decât despre Preotul-Paroh - fiind de regulă singur la o Biserică, - apoi nu tot așa este și la oraș, unde se adaugă Preotul ajutor și Diaconul, în unele locuri. Așa că în articolele viitoare ne vom ocupa, poate, de Preotul ajutor, de Diacon, de cântăreț, de paracliser și de raporturile parohului cu aceștia.

Pr. MAR N S. DIACONESCU
(Din Bulet. Eparhiei Argeșului, Maiu 1946.)

Sfințirea Bisericii din Prundul Bârgăului

Prilejuri deosebite unesc oamenii într-o aceeași simțire, într-o același cuget și într-o asemănătoare umilință către Dumnezeu.

De Sfântul Dumitru, 26 Oct., vălurile Bârgăului au înălțat rugă toarnă de lumină către Dumnezeu al tărilor și cu simplitatea marelui lor suflet, au adus prinos de mulțumire Domnului din cer, pentru toate încercările și toate biruințele câte au avut de împlinit.

Biserica din Prundul Bârgăului primind haină nouă din indestulatul talent al pictorului Constantinescu, a fost sfințită pentru nevoim-

tele credincioșilor, de către P. S. S. Nicolae Colan, Episcopul nostru neobosit în răvnă și neîntrecut întru plinirea legii - celei drepte.

Ca și în alte locuri, P. S. S. Nicolae a fost însoțit din Cluj, de sfetnicul său cel mai drag, Părintele Prot. Dr. Liviu G. Munteanu, rectorul Academiei teologice și diaconul Țifu.

La intrarea în comună au fost întâmpinați de obște, bărgoanții de pe toate văile bistrițene, în frunte cu Prim Pretorul Dr. Vlad, care a bineventat cuvinte însuflețite pentru înaltul oaspe. Urcat într-o trăsură de

onoare și prețuit după datină de călușari, de călușarii vestiți, cum numai pe văile Bârgăului se află, P. S. S. a fost dus până înaintea porții de triumf din plața comunei, unde S. S. Prot. Mureșan din Bistrița, a rostit cuvântul de bun venit.

Aici satele toate în frunte cu autoritățile locale și D. Prefect de Bistrița au făcut un frumos alai care s'a îndreptat către biserică.

Înaintea ușii Sf. Biserici harnicul preot Relea a înfățișat Sf. Evanghelia spre închinare, după care s'a purces la săvârșirea sfințirii.

Implinindu-se, după datină, atât incunjurul, cât și ungerea Sf. Biserici, în continuare s'a săvârșit Sf. Liturghie.

Cuvântarea vlădicească rostită cu acest prilej, a fost o duminică din azima marelui suflet a ferarhului, pentru hrana tuturor sufletelor.

Făcând semuire între înnoirea Sf. Biserici și înnoirea sufletului, P. S. S. află cu nespuse bucurie, cuvinte de laudă și indemn pentru fapta bărgoanților, care și-au făcut o biserică mare și frumoasă „ca o catedrală”

ce fiind de vreme și bejenic funiglită întru trupul său dinăuntru, îmbracă azi chip nou și dumnezeiască binecuvântare.

„Credința care va indemnă la aceasta faptă frumoasă să vă fie în veci cel mai de seamă sprijin al vostru și al urmașilor noștri”.

„Prin ea ne-am născut, cu ea viem și vom trăi în veci, că oameni, creștini și rumâni. Chiag de nădejde, credința care isvorește din cer se varsă întru viața veșnică, și nici o pricină omenească nu poate să-i sace isvoarele sau să-i impuțineze darurile”.

„Bând din aceasta apă vie, în veci nu veți înseta, nici voi nici urmașii voștri”.

După aceste luminoase cuvinte a urmat botezul a 6000 de credincioși, iar la agapa-frățească P. S. S. a tostat pentru M. S. Regele, „părintele nostru pământesc în jurul cărui trebuie să ne grupăm cu toții”, răspunzându-i preotul Relea cu vorbe alese de mulțumire în numele tuturor.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Ziua de naștere a M. S. Regelui. D. Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri a trimis M. S. Regelui Mihai I următoarea telegramă, cu prilejul aniversării zilei de naștere: „Cu prilejul aniversării zilei de naștere, în numele guvernului și al meu, rog respectuos pe Majestatea Voastră să primească cele mai calde urări pentru o domnie fericită și glorioasă”.

Urările făcute în numele armatei. D. General de Corp de Armată C. Vasiliu Rășcanu, Ministru de Război, a trimis următoarele telegrame cu prilejul zilei de naștere a M. S. Regelui:

Majestatei Sale Regelui Mihai I
Credincioși tradiției noastre ostășești, de ziua de naștere a Majestatei Voastre, în numele Armatei, Vă rog să primiți cele mai bune urări de sănătate, dorindu-Vă totodată viață lungă și domnie glorioasă, pentru binele și prosperitatea poporului românesc.

Isvorite din adâncurile tradiției noastre istorice, sentimentele noastre de devotament pentru Majestatea Voastră, tălmăcesc idealul și cre-

dința noastră de totdeauna, ca și a întregului popor românesc.

Să trăiți Majestate!

Să trăiască Regina Mamă Elena.

Majestatei Sale Regina Mamă Elena

Cu prilejul zilei de naștere a Majestatei Sale Regelui, în numele Armatei, Vă rog să primiți întregul nostru omagiu de credință și devotament, dorindu-Vă sănătate și viață lungă pentru propășirea Țării noastre.

Să trăiți Majestate!

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.

„Sărbătoarea păcii” la Cluj.

Duminecă 27 Oct. a. c. Dl. Prim-ministru Dr. Petru Groza însoțit de d-nii General C. Vasiliu Rășcanu, ministru de război, Vasile Luca, secretar al Partidului comunist și secretar general al Blocului Partidelor Democratice au fost oaspeții orașului Cluj, unde s'a sărbătorit cu deosebit fast „ziua păcii”, ziua înfrățirii națiunilor conlocuitoare sub steagul tricolor.

Cu acest prilej Dl. Dr. Petru Groza și întreaga suită au fost obiectul unor vii manifestații a țărănilor aduși din întreg Ardealul cât și a muncitorilor și populației orașului.

plața misterelor din marele templu al naturii.

Ea îți chiamă gândurile spre culmi înalte de unde întrezărești Infinitul și veșnicia; ea îți purtă simțirea, îți înseninează cugetul, te învață să respectezi legile firii, îți umple sufletul de armonie și-ți revarsă în inimă simțăminte de veselie și bucurie cari înviează și înalță.

Traitul în mijlocul frumuseților naturii îi face pe oameni mai buni, îi face să-și deschidă un altă inimă, să-și descopere însușirile și să-și înfrățescă cugetele.

Și nu-ți poți tubi numai în abstract Țara ta, ci trebuie să-ți dai acestei iubiri un cuprins corect, rezultând din cunoașterea frumuseților ei, a câmpurilor ei dătătoare de hrană și a munților ei salvatori prin adăpostul pe care în vremuri de bezne le-au dat neamului nostru veacuri dearândul.

Aceste idei și indemnuri ar trebui propovăduite în școlile de toate categoriile tineretului nostru; prin scrieri și conferințe intelectualilor noștri, apăsați de multe griji ale vieții noastre zbucumate de astăzi.

Și dacă, evadând, măcar din când în când, din cluburile politice, bărgoanții noștri de stat ar lua contact în mijlocul binecuvântatei armonii a naturii, cred că ne-ar fi dat să vedem sălășluindu-se mai multă armonie și mai românească imprumtată bună voință în raporturile vieții publice.

Aceste gânduri m'au călăuzit când am luat hotărârea să înființez în apropierea centrului metropolitan al noastre ardeleni, în munții aceștia deasupra istoricei comune Rășinari, Schitul „Păltiniș” și căminul preoțesc în legătură cu el.

Am vrut să dau preoților mei dar și altor

intelectuali puțința ca trecând în pios pelerinaj pe lângă mormântul marelui nostru ferarh Andrei Șaguna să găsească aici în munte un loc de schimbare la față, la fața sufletului, un cămin de înviorare a puterilor trupesti și sufletești, ca cu fața strălucind de lumina Taborului, să se întoarcă înoșiți în mijlocul poporului.

În acest scop, deși păstor și eu, peste o turmă cuvântătoare, nu m'am mulțumit să întocmesc numai tradiționalele aranjamente de stână la munte, ci - indemnă de frumusețile naturii - m'am străduit să întemeiez o operă de cultură, dând și în acest chip dovada cum Biserica noastră înțelege să facă sinteza între acești doi factori: *natura și cultura*.

La toate manifestațiile au luat parte reprezentanții bisericilor în frunte cu P. S. Lor Nicolae Colan, Iuliu Hossu, canonicul Dr. Alois Boga, cum și autoritățile locale în frunte cu D. Primar Constantin Lazar, Prefectul județului Pogăceanu, Dni Generali Andonescu, Drăgănescu, Vătâmaru, Buzinca etc.

Seara a avut loc la Teatrul Național o cuvântare a D. Dr. Petru Groza, prin care a cerut sprijinul intelectualității ardelean pentru refacerea țării și susținerea guvernului.

Amnestie pentru Ardealul de Nord. Comisia de Studiere a legilor de pe lângă Ministerul Justiției a terminat redactarea decretului de amnestie pentru Ardealul de Nord. Decretul de amnestie va cuprinde o serie de delictе comise pe teritoriul Ardealului de Nord după data de 30 August 1944 de locuitorii acestui teritoriu. Printre delictеle ce vor fi amnestiate sunt trecerea frauduloasă a frontierei, nesupunerea la incorporare, dezertările, etc. Decretul de amnestie urmează a fi supus spre semnare M. S. Regelui.

Măsuri contra turburărilor. Ministerul afacerilor interne a dat nouă dispozițiuni pentru menținerea ordinii ce turbură ordinea provocând incidente cu prilejul campaniei electorale. Aceste măsuri privesc pe cei cari vor turbura ordinea provocând incidente electorale.

EXTERNE

Deschiderea adunării generale O. N. U. Adunarea generală a O. N. U. a fost deschisă de președintele Truman, care în discursul său de bun venit a asigurat organizația de sprijinul neprecupețit al guvernului american. Folosirea forței sau amenințarea cu forța în orice colț al lumii interesează în mod direct poporul american. Sprijinul nostru acordat O. N. U. simbolizează abandonarea de către Statele Unite a politicii de izolaționism. O. N. U. trebuie să realizeze cele patru libertăți de bază cuprinse în Charta Atlanticului și în primul rând trebuie să elibereze lumea de teamă. Aceasta înseamnă eliberarea de teama războiului, care poate fi acum realizată. Teamă de un alt război mondial e nejustificată. Nu putem îngădui ca diferențele economice și sociale să stea în calea păcii. Lumea ar fi lovită de dezastru dacă ar fi lăsată să se divizeze în două blocuri politice, - a încheiat președintele.

Toate ședințele adunării generale a O. N. U. vor fi retransmise la toate posturile de radio americane în cele cinci limbi oficiale: engleză, rusă, franceză, chineză și spaniolă.

Desbaterile dela O. N. U.

D. Vășinski, ministru adjunct sovietic al afacerilor străine, a cerut Vineri Biroului Națiunilor Unite de pe lângă Adunarea Generală să elimine de pe ordinea de zi a Adunării propunerile australiane și cubane pentru discutarea problemei mai mult exagerate a vetoului.

Cuvântul delegatului britanic.

Sir Hartley Shaworos a adăugat: „Nu este momentul să se discute punctele din Chartă privitoare la folosirea veto-ului, deși socotim că recenta folosire a veto-ului a răpfit în anumite privinți într'o serioasă măsură, din creditul Consiliului de Securitate. Socotim însă că ar fi cu totul prematur să se amendeze Charta în această privință“.

Cuvântul delegatului australian.

A luat apoi cuvântul d. Paul Hasluk (Australia), care a spus:

„S'a afirmat că dacă chestiunea nu ar fi îndepărtată de pe ordinea de zi s'ar da o „lovitură îngrozitoare“ Organizației. Aceasta este o chestiune de părere și deosebirea de părere nu împiedică la fel discutarea chestiunii de către Adunarea Generală“.

Sir Carl Berendssen (Noua Zeelandă), opunându-se moțiunii sovietice, a declarat că Adunarea trebuie să albe prilejul să ia în desbatere ambele propuneri.

Senatorul Warren Austin s'a ridicat în numele Statelor Unite împotriva propunerii dlui Vășinski.

D. Guillermo Belt, în numele Cubei a precizat că propunerea cubană nu este îndreptată împotriva nimănui.

Replica Dlui Vășinski. Delegatul sovietic a acuzat pe delegatul australian și cuban că nu au prezentat în mod franc chestiunile înaintea comitetului. Uniunea Sovietică socotește că ar fi mult mai util să se cunoască cari sunt scopurile delegațiilor cubane și australiane. Problema rămâne esențial foarte periculoasă și Uniunea Sovietică își exprimă îngrijorarea de a vedea pericolitate principiile umanității.

Dl Vășinski retrăgându-și propunerea, Senatorul Warren Austin, (Statele Unite) a felicitat pe d. Vășinski pentru „gestul său generos“ de a-și retrage moțiunea.

Asupra desbaterilor viitoare s'a adoptat propunerea dlui Vășinski de a se convoca la 24 Octombrie o ședință specială a comitetului general pentru a se discuta proiectul ordinii de zi a Adunării, cuprinzând 52 de probleme și mai ales chestiunea propunerii canadiene pentru ca acest comitet să prezinte recomandările sale Adunării.

La viitoarea ședință a comitetului general, vor mai fi examinate două propuneri ale delegației sovietice, cerând să nu se înscrie pe ordinea de zi alte două chestiuni și anume: propunerile delegației Australiei și Cubei asupra așa zisului veto și propunerea delegației Sud-Africane cu privire la anexarea Africii de sud-vest - fostă colonie germană.

Impărțirea Palestinei. Dr. Goldmann, unul din membrii executivei sioniste a declarat că Agenția Evrească a pregătit un plan pentru împărțirea Palestinei. Conform planului 65% din teritoriul acestei țări ar fi atribuit evreilor, imigrarea lor ar fi nelimitată și autoritățile ar primi depline puteri.

Portul Alexandretta. D. Hassan Sek, ministrul de externe al Turciei a declarat că guvernul său dorește acorduri amicale și comerciale cu Siria, Transjordania și Irakul. Turcia e gata să pună la dispoziția acestor state precum și a celorlalte țări arabe portul Alexandretta.

O nouă grupare politică denumită „gruparea republicană gaullistă“ a luat ființă din contopirea a patru fracțiuni de dreapta, inclusiv Uniunea gaullistă. Noua grupare va lupta pentru revizuirea constituției recent adoptată.

Situația politică din Germania. Punându-și întrebarea de ce au votat berlinezii într'un număr așa de mare în favoarea partidului lui Schumacher, corespondentul ziarului Pravda constată că micii burghezi au acceptat teoria de a trece nu pe Hitler și pe fasciști ca cei vinovați de suferințele lor, ci pe membrii partidului socialist unit. Propaganda lui Schumacher, se bazează pe teza că salvarea nemților poate surveni prin cucerirea Estului cu Vestul. Demagogia pseudo-democrațiilor care de fapt sunt revanșarzi, nu va contribui la efectuarea hotărârilor dela Potsdam, încheie ziarul.

Schimbul de note între Anglia și Bulgaria. Toate zărele din Sofia au publicat Vineri textul complet al corespondenței dintre d. Byrnes, secretarul departamentului de stat nord-american și d. Kimon Gheorghieff, primul ministru al Bulgariei, cu privire la garantarea libertății la alegerile de Duminecă, text a cărui publicare fusese interzisă mai înainte.

Decizia de a se da publicării această corespondență a fost luată după intrunirea de Joi a consiliului de control aliat pentru Bulgaria.

Ziarul a publicat deasemenea corespondența dintre delegații nord-americani și englezi pe de o parte și colone-generalul Birtuzov, președinte adjunct al consiliului de control aliat pe de altă parte.

Nici un ziar nu a publicat vreun comentariu.

Marea bază dela Kiel aruncată în aer de aliați. Autoritățile aliate au aruncat Vineri, în aer, marea bază de submarine dela Kiel, - după cum anunță corespondentul Agenției franceze de presă.

Instalațiunile betonate, în lungime de aproape 200 metri și largi de 60, au fost distruse cu ajutorul a 11 tone de materii explozive.

Generalul ceh Bocek a spus că nu crede că bomba atomică ar putea fi decisivă într'un eventual război.

Aerodromul din Islanda, construit de americani în timpul războiului, a fost remis autorităților islandeze.

America a blocat creditele acordate Cehoslovaciei. Anunțând știrea după care guvernul nord-american a blocat creditele acordate Cehoslovaciei, postul de radio Praga declară:

„Cehoslovacia regretă că au fost luate asemenea măsuri în ce o privește. Poporul cehoslovac dorește să colaboreze atât cu Răsăritul, cât și cu Apusul, și speră că discuțiile propuse de guvernul nord-american privitoare la cei 10 milioane dolari vor fi terminate spre satisfacția celor două state și vor contribui la împrăștirea neînțelegerii.“

BISERICESTI

Călătoria I. P. S. S. Nicodim la Moscova. Miercuri 23 Octombrie a sosit în gara Iași trenul special cu delegația bisericii ortodoxe române ce pleacă la Moscova în frunte cu I. P. S. S. Patriarhul Nicodim. Din partea bisericii ortodoxe din Uniunea Sovietică așteaptă o delegație compusă din d. Nicolae Ilie Bolinov, ministru subsecretar de stat al cultelor, P. S. Episcopul Serghie al Odesei și Kirovogradului, preot Mihail Zernov, secretarul mitropolitului Nicolai al Moscovei. Un tren special, pus la dispoziția delegației bisericii române de către guvernul sovietic, așteaptă în gară la orele 16'30. Trenul cu înalții prelați români a sosit. I. P. S. S. Patriarhul României a fost întâmpinat cu calde cuvinte de bun sosire de către P. S. Episcopul Serghie al Odesei și Kirovogradului. În numele guvernului sovietic a vorbit d. Bolinov, locțiitorul dlui ministru Karpov, președintele consiliului bisericesc al pravoslavniciei bisericii ruse. („Tribuna Nouă“).

Telegrama expedită M. S. Regelui Mihai I. Înainte de a pleca la Moscova, I. P. S. S. Patriarhul Nicodim a trimis M. S. Regelui Mihai I următoarea telegramă omagială:

„In numele nostru și al bisericii strămoșești rog respectuos pe Majestatea Voastră să primească urările călduroase pe care le facem din inimă pentru lunga și glorioasă domnie a Augustului și iubitului nostru Soveran, Dumnezeu să Vă aibă în pază Sire. Trăiască Majestatea Sa Regina Mamă Elena.“

NICODIM Patriarhul României.

Secretarul provizor al Ministerului Cultelor. În tot timpul lipsei din țară a C. S. prot. Dr. Ion Vasca, a fost delegat cu îndeplinirea funcțiilor de secretar general al Ministerului Cultelor preotul Dr. Litiu Stan.

Facultatea de Teologie din Suceava. Examenul de admitere în anul I la Facultatea de teologie din Suceava se va ține la 28, 29 și 30 Noembrie a. c. Cererile de înscriere se vor prezenta la secretariatul facultății până la 27 Noembrie, însoțite de: actul de naștere, certificatul de botez, de naționalitate, diploma de absolvire a seminarului teologic sau de bacalaureat.

Examenul va consta dintr'o probă scrisă și una orală din următoarele materii din cursul superior secundar: istoria bisericii universale, istoria românilor, apologetica sau dogmatica și limba latină.

Inscrierile pentru anii II, III și IV se vor face între 15 Noembrie și 1 Decembrie a. c.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj